

УДК 728.222.012.22:711.45

Конюк А.Є., старший викладач

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка

E-mail: konyk_a_e@online.ua

ОСОБЛИВОСТІ ЕНЕРГОЕКОНОМІЧНИХ ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ПЛАНУВАЛЬНИХ РІШЕНЬ У ЖИТЛОВІЙ ЗАБУДОВІ МІСТ

Енергоефективні та енергоекономічні рішення, як новий напрям в містобудуванні та архітектурі, з'явилися після світової енергетичної кризи у 1974 році [1]. На глобальному екофорумі «Ріо-92» вперше були досягнуті домовленості у вигляді так званого «Порядку денного ХХІ ст.» про необхідність переходу країн та міст на шлях «сталого розвитку» [2, 3]. За визначенням Комісії ООН зі сталого розвитку, його мета – задовольняти потреби сучасного суспільства, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої потреби.

На сьогодні відомі підходи до сталого розвитку територій (міст та інших населених пунктів) з яких виділимо декілька основних для початку процесу перетворення міст у напрямку сталого розвитку:

- в нових населених пунктах та кварталах міст створюється гуманна поверховість житлових будинків (не більше 5 поверхів);
- забудова ведеться за принципом чарунок, тобто створюються «зелені» двори, дитячі майданчики, ділові квартали з висотним будівництвом відокремлюються від «зелених» житлових районів;
- транспорт обирається за екологічним критерієм, стимулюється та підтримується користування громадським та індивідуальним велотранспортом;
- організуються парковки поблизу житлових масивів та адміністративно-ділових центрів, велика увага приділяється благоустрою територій;
- враховується функціональне призначення кожного кварталу (зонінг);
- при створенні інженерної інфраструктури враховується можливість використання локальних джерел відновлюваної енергії в кожному кварталі;
- архітектурний образ будівель узгоджується з особливостями місцевого ландшафту з урахуванням національних традицій; [4, 5].

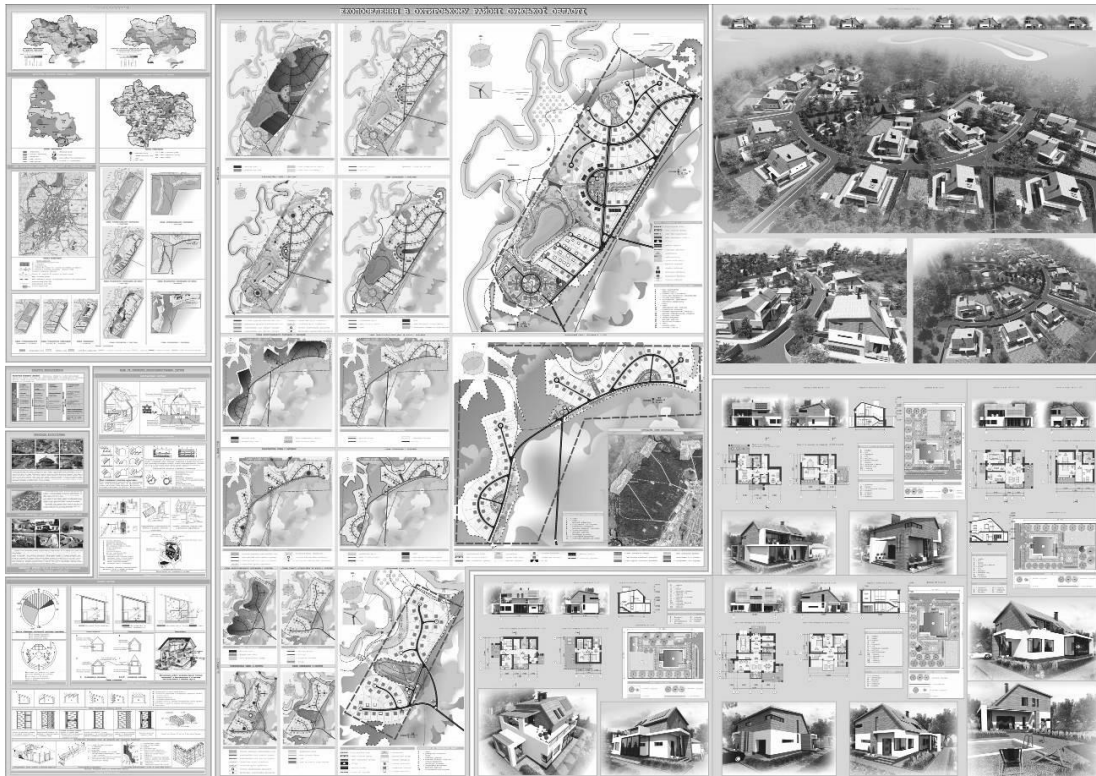

Рис. 1. Екопоселення в Охтирському районі Сумської області. Дипломант Т.Ю. Калюжна, керівник ст. викл. А.С. Конюк. Диплом 1 ст. на міжнародному огляді-конкурсі Одеса 2013, та диплом 1 ст. на Міжнародному конкурсі ВКР (випускних кваліфікаційних робіт) в рамках NІoNC-2014 - 14 - «Нові ідеї нового віку», у м. Хабаровськ, Росія.

Сутність сучасних етапів втілення концепції "сталого розвитку" в галузі містобудування можна сформулювати як застосування, в першу чергу, підвищення рівня енергоекономічності та енергоефективності житлової забудови та наступний перехід від енергоекономічної та енергоефективної до екологічної житлової забудови з метою формування в перспективі екологічно чистого міста (екоміста).

Список літератури

1. Табунщиков Ю. А. От энергоэффективных к жизнеудерживающим зданиям / Ю.А.Табунщиков // АВОК – 2003. – № 3. – С. 8.
2. Сборник научных статей «Ресурсо- и энергосбережение как фактор устойчивого развития городов» под редакцией Э.В.Сарнацкого, М., РААСН, 2003.
3. Устойчивое развитие города - Sustainable development of city : [В 2 ч.] / Тетиор А. Н. ; [Упр. Мэра Москвы, Ком. по телекоммуникациям и средствам массовой информ. Правительства Москвы], 173 с. : ил., 21 см, М. Ком. по телекоммуникациям и средствам массовой информ. Правительства Москвы 1999.
4. Гигантский экоград возникает как источник инноваций. [Электронный ресурс] //Membrana.ru–Режим доступа: <http://www.membrana.ru/articles/imagination/2009/02/11/192600.html>.
5. Марков Ю. Экопоселения как элемент национальной стратегии [Электронный ресурс] / Ю. Марков // Наука в Сибири. – 2006. – №42 (2577). – Режим доступа: <http://www.sbras.ru/HBC/hbc.phtml?14+393+1>